

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4Csp/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519200422
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2020:8519200422.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Janou Srokovou v súkromnoprávnom, spotrebiteľskom spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto 811 07, IČO: 35 831 154, pr. zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, Bratislava - mestská časť Staré Mesto 811 07, IČO: 37927795 proti žalovanej: J. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXX, v konaní o zaplatenie 274,62 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti istiny 1,20 eur **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 116,55 eur s 5 % úrokom z omeškania od 1.8.2018 do do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

IV. Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. žalobou doručenu súdu dňa 22.3.2019 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú k úhrade istiny 274,62 eur s 8 % ročným úrokom z omeškania od 31.5.2016 do zaplatenia a k náhrade trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaná uzatvorila s právnym predchodcom žalobu, spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. dňa 2.6.2012 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej jeho právny predchodca poskytol žalovanej sumu 546,55 eur. Žalovaná mala pôžičku splácať v pravidelných 73 mesačných splátkach v sume 10,- eur a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 730,- eur, splatila len 430,- eur. Žalobca listom zo dňa 26.3.2016 - predžalobná upomienka vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok súčasne ju upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Žalovaná dlžné splátky ani v dodatočne poskytnutej lehote nesplatila, preto žalobca listom zo dňa 19.5.2016 úver zosplatnil. Žalovaná dlžné splátky neuhradila, jej dlh predstavuje sumu 274,62 eur. Zmluvnú pokutu v sume 39,48 eur evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad si neuplatňuje.

2. Žalobca ako dôkazy označil a doložil listiny - Notársku zápisnicu N 3283/2017, Prílohu 1 Protokolu, zmluvu o poskytnutie pôžičky z 2.6.2012, predžalobnú upomienku z 26.3.2016, doručenkú, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 25.5.2016, prehľad splátok a úhrad.

3. Uznesením sp. zn. 4Csp/7/2019-69 zo dňa 16.7.2019 súd pripustil zmenu žalobcu a to tak, že pôvodný žalobca vystúpil a na jeho miesto vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré mesto, IČO: 35 831 154 ako nový žalobca.

4. Súd doručil žalovanej žalobu s prílohami, uznesením ju v zmysle § 167 ods. 2 C.s.p. vyzval, aby sa k návrhu vyjadrila, súčasne ju poučil o jej procesných právach a povinnostiach podľa ustanovení C.s.p. s dôrazom na ustanovenie § 292 C.s.p. Uvedené listiny boli žalovanej doručené do vlastných rúk dňa 22.7.2019.

5. Žalovaná sa k žalobe a prílohám nevyjadrila, nepoužila žiadne prostriedky procesnej obrany, nenavrholo vykonanie žiadnych dôkazov.

6. Nakoľko hodnota tohto spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur, skutkové tvrdenia strán neboli sporné (keďže žalovaná sa k veci vôbec nevyjadrila), pričom prejednávany spor, v ktorom išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) spor prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 6.4.2020, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 23. 3. 2020 a súčasne na webovej stránke súdu na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

7. Právny zástupca žalobcu vo vyjadrení doručenom dňa 2.5.2019 čiastočne zobral žalobu späť v časti nákladov na vymáhanie v sume 1,20 eur, trval na priznaní istiny 273,42 eur s 5,00 % ročným úrokom z omeškania od 31.5.2016 do zaplatenia.

8. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovanou namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a zistil tento skutkový stav:

9. Strany sporu dňa 2.6.2012 uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere (o poskytnutí Najľahšej pôžičky) (č. I. 13 spisu) na základe ktorej právny predchodca žalobcu žalovanej ako dlžníkovi poskytol pôžičku - vo výške 546,55 eur. Z písomného vyhotovenia zmluvy vyplýva, že žalovaná zmluvu uzatvorila ako spotrebiteľ, keďže je označená menom priezviskom, rodným číslom. Žalovaná sa zaviazala splatiť úver 73 mesačnými splátkami po 10,- eur s celkovými nákladmi spotrebiteľa 183,45 eur, RPMN 10,38 %, fixnou ročnou úrokovou sadzbou 10,38 %, priemernou RPMN 26,58 % s termínom konečnej splatnosti 7/2018, pri celkovej pôžičke 730,- eur.

10. Súd z obsahu zmluvy zistil, že sa jedná o typovú zmluvu, keď tlačivo - formulár označený ako Zmluva o pôžičke - internetová.

11. Z obsahu zmluvy nevyplýva rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky, ako aj termín konečnej splatnosti úveru. Splátkový kalendár, ktorý má byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy súdu predložený nebol.

12. Z prehľadu splátok a úhrad - platobnej histórie (čl. 11-12 spisu) vyplýva, že žalovaná poskytnutý úver nesplácala riadne, uhradila sumu 490 eur, bez akontácie 430,- eur. Podľa tohto prehľadu žalovaná dlhuje sumu 314,10 eur, z čoho je 39,48 eur pokuta, ktorá však nie je predmetom sporu a MP3 suma 1,20 eur, v tejto časti žalobca zobral žalobu späť. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

13. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) žalobca môže vziať žalobu späť.

14. Podľa § 145 ods. 1 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

15. Podľa § 146 ods. 1 C.s.p. súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase podpísania zmluvy (k 2.6.2015) (ďalej len ZoSÚ) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

18. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.,
Podľa § 9 ods. 6 ZoSÚ spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

19. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

20. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS) účinného v čase uzavretia zmluvy, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

21. Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

22. Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 6 Obč. zák. ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

23. Podľa § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

24. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 563 Obč. zák. ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený prvým predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

26. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Právne posúdenie vecí

27. Prvým výrokom súd zastavil konanie v časti v ktorej žalobca zobral žalobu späť v časti istiny 1,20 eur, keďže žalobca tak učinil pred začatím pojednávania, zastavenie konania v tejto časti nebolo podmienené súhlasom žalovaného.

28. Po čiastočnom späťvzati žaloby predmetom konania ostala istina 273,42 eur s príslušenstvom. Po zhodnotení vykonaného dokazovania v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami došiel k záveru, že žaloba je dôvodná len čiastočne.

29. Je nepochybné, že žalovaná v záväzkovo - právnom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu vystupovala ako fyzická osoba, ktorá pri uzavretí zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, teda ako spotrebiteľ, kým právny predchodca žalobcu pri poskytovaní pôžičky vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejme, že táto spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru.

30. V takomto prípade je potrebné prihliadať aj na úpravu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len ZoSÚ), ktorý je úpravou „lex specialis“ k úprave Občianskeho zákonníka a takáto zmluva musí mať náležitosti upravené týmto zákonom. Zároveň je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to §§ 52 a nasl., ktoré obsahujú úpravu spotrebiteľských zmlúv.

31. Ustanovenie § 53 Obč. zák. vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu k podnikaniu. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je nutné zdôrazniť, že spotrebiteľ v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už vôbec prečítať ale bo pochopiť ich obsah. Ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí. Súd zastáva názor, že predmetná úverová zmluva neobsahuje zákonom vyžadované obsahové náležitosti, a preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

32. Medzi obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase podpisu zmluvy v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. patrili údaje § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona a to údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve je len uvedených počet splátok (73) a termín konečnej splatnosti (07/2018) z takéhoto znenia však nevyplýva doba trvania zmluvy ani termín konečnej splatnosti úveru. Dátum prvej splátky nie je uvedený. Zo zmluvy teda nevyplýva presný termín splatnosti prvej splátky ako aj nasledujúcich splátok. Nenachádza sa v nej tiež splátkový kalendár, ktorým by sa mal riadiť žalovaný pri riadnom a včasnem splácaní úveru.

33. Rovnako v zmluve chýba údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. l) v zmluve je uvedený len údaj o výške mesačnej splátky bez špecifikácie koľko činí mesačná splátka istiny, úroku a iných poplatkov. Splátkový kalendár, z ktorého by bolo zrejme by bolo zrejme rozčlenenie každej splátky na istinu, úroky a iné poplatky, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami súdu predložený nebol.

34. Keďže zákon č. 129/2010 Z.z. absenciu vyššie uvedených údajov sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, potom dlžník je povinný vrátiť veriteľovi iba sumu, ktorá mu bola poskytnutá. Za takéhoto stavu súd došiel k záveru, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi iba sumu, ktorú obdržala.

35. Pokiaľ ide o konanie vedené pred Súdny dvor Európskej únie vo veci C - 42/15 v ktorom Súdny dvor Európskej únie vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 9.11.2016. Podľa tohto rozhodnutia čl.

10 ods. 2 písm. h) a i) smernice č. 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Z tohto rozhodnutia teda vyplýva, že Slovenská republika nesprávne transformovala do svojho právneho poriadku smernicu č. 2008/48, ak vo svojej vnútroštátnej právnej úprave vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a ich poplatkov. Rozhodnutie vydané vo veci C - 42/15 má charakter prejudiciálneho rozsudku. Takýto rozsudok je spolu s výkladom alebo posúdením platnosti práva únie, ktoré sa v ňom nachádzajú, záväzný pre vnútroštátny súd, ktorý prejudiciálnu otázku podal, ako aj pre súdy, ktoré budú rozhodovať v tej istej veci o opravných prostriedkoch. Na druhej strane si treba uvedomiť, že úlohou prejudiciálneho rozsudku nie je rozhodnúť spor, ale iba poskytnúť vnútroštátnemu súdu taký výklad práva únie, ktorý mu pomôže pri jeho aplikácii.

36. Podľa čl. 288 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie je smernica záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená, a to vzhľadom na výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriem a metód ponecháva vnútroštátnym orgánom. Smernica je mäkkším právnym nástrojom ako nariadenie, pretože umožňuje zladenie požiadavky na jednotu unijného práva s vôľou zachovať rozmanitosť národných úprav. Smernica sa ako právny predpis často používa napr. v oblasti vnútorného trhu, kde existujú podstatné rozdiely medzi úpravami jednotlivých členských štátov, aby sa umožnilo ich postupné zjednotenie. Smernica nemá všeobecnú záväznosť ako nariadenie, pretože je adresovaná iba členským štátom a nie všetkým fyzickým a právnickým osobám. Ustanovenia smernice musia byť transponované do vnútroštátneho právneho poriadku s jednoznačnou záväznou právnou silou v podobe všeobecne záväzného právneho predpisu a s presnosťou a jasnosťou požadovanou na účely splnenia požiadavky právnej istoty. Až kým smernica nie je správne prebratá do vnútroštátneho práva dotknuté subjekty nemajú možnosť poznať rozsah svojich práv. Na tento stav právnej neistoty nemá vplyv ani prípadný rozsudok Súdneho dvora o nesplnení transpozičnej povinnosti členského štátu alebo rozsudok Súdneho dvora, ktorým bol určitým ustanoveniam tejto smernice priznaný priamy účinok. Až momentom správnej transpozície smernice nastáva právna istota, kedy fyzické a právnické osoby už musia poznať svoje práva vyplývajúce zo smernice a možno od nich požadovať, aby si uplatnili svoje práva. Ustanovenia smernice majú priamy účinok len vtedy, ak sú súčasne splnené nasledujúce podmienky a to, že uplynula transpozičná lehota smernice, smernica nie je správne transponovaná alebo nie je zabezpečená jej úplná účinnosť, ustanovenie smernice zakladajúce právo pre jednotlivca alebo povinnosť pre členský štát je dostatočne jasné, presné a nepodmienené a priama aplikácia ustanovenia smernice nemá za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe alebo založenie, resp. sprísnenie trestnej zodpovednosti tých, ktorí sa dopustia porušenia jej ustanovení. To znamená, že smernica nikdy nemôže mať horizontálny priamy účinok v sporoch medzi súkromnoprávnymi subjektmi. Je logické, že ak si členský štát nesplnil svoju povinnosť a nestransponoval smernicu správne alebo načas, nemôžu dôsledky tohto protiprávneho konania štátu znášať fyzické alebo právnické osoby a preto im nemôže byť uložená na základe neprebratej, resp. nesprávne prebratej smernice žiadna povinnosť. Žalovanej ako spotrebiteľovi nie je možné uložiť povinnosť zaplatiť zmluvne dohodnuté úroky a poplatky len na základe ustanovení smernice č. 2008/48 keď vnútroštátna právna úprava účinná v čase uzavretia úverovej zmluvy ukladala povinnosť v zmluve rozčleniť splátky na istinu, úroky a poplatky pod sankciou bez úročnosti a bez poplatkovosti úveru. Žalovanou získaný úver v zmysle platnej a účinnej vnútroštátnej právnej úpravy v čase uzavretia úverovej zmluvy sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

37. Z predložených listinných dôkazov (zmluvy a prehľadu splátok a úhrad) vyplýva, že žalovanej bola poskytnutá finančná čiastka v sume 546,55 eur, z ktorej splatila sumu 430,- eur, čo medzi stranami nebolo sporné.

38. Keďže súd ustáli, že zmluva o pôžičke je v zmysle citovaných zákonných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. bez úrokov a bez poplatkov má žalobca nárok len na vrátenie rozdielu medzi skutočne poskytnutou sumou a vrátenou sumou t.j. 116,55,eur (poskytnutá suma 546,55 eur mínus suma vrátená 430,- eur) a na úhradu tejto sumy súd žalovanú zaviazal, v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

39. Súd zdôrazňuje, že Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

40. Žalobca žiadal priznať aj úroky z omeškania od 31.5.2016 do zaplatenia v sadzbe 5,00 % ročne z uplatnenej istiny.

41. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

42. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

43. Aktuálna sadzba zákonných úrokov z omeškania je stanovená podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Sadzba je platná od: 1.2.2013, Sadzba je určená ako základná úroková sadzba ECB zvýšená o 5 percentuálnych bodov

44. Žalobca, vychádzajúc z tvrdení v žalobe určil začiatok omeškania žalovanej od ktorého požadoval úrok z omeškania na deň 31.5.2016, na základe toho, že listinou označenou ako Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti túto oznámil žalovanej a od 6-teho dňa nasledujúceho po tomto oznámení požaduje úrok z omeškania. Keďže zásielka bola zaslaná obyčajnou poštou, v zmysle čl. 13.2 zmluvných podmienok sa považuje za doručení 5-tym dňom od podania na poštovú prepravu. Deň podania na poštovú prepravu však súdu nebol preukázaný.

45. Súd tak tvrdenie žalobcu o vzniku povinnosti žalovanej celú sumu úveru zaplatiť v zmysle horeuvedeného považuje za nepreukázané.

46. Predovšetkým nebola preukázaná ani existencia platnej dohody o práve veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, tak ako ju vyžaduje § 565 Občianskeho zákonníka na ktorý jeho ust. § 53 ods. 9 v tejto súvislosti odkazuje.

47. V zmluve ani vo všeobecných obchodných podmienkach sa takáto dohoda nenachádza. V článku 12 Všeobecných obchodných podmienok označenom ako „Skončenie zmluvy“ je len uvedené, že klient ako aj spoločnosť sú oprávnení zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu, avšak toto ustanovenie priamo odporuje § 14 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré právo vypovedať zmluvu o spotrebiteľskom úvere spája len so zmluvou o spotrebiteľskom úvere na dobu neurčitú, čo nebol tento prípad.

48. Nepriaznivým právnym dôsledkom porušenia povinnosti zaplatiť peňažný dlh podľa ustanovenia § 563 Obč. zák. je vznik omeškania v spojení s nárokom veriteľa na úrok z omeškania. Rozhodujúce je teda, kedy nastala splatnosť dlhu. Osoba zodpovedná zo zodpovednostného záväzkovo-právneho vzťahu sa dostáva do omeškania zásadne vtedy, ak dlh nesplní deň nasledujúci po dni, kedy bola veriteľom o plnenie požiadaná a od toho dňa môže požadovať úroky z omeškania. Pokiaľ ním nebol dlžník vyzvaný k plneniu skôr, za kvalifikovanú výzvu k plneniu sa považuje doručenie žaloba. Omeškanie začína v prvý deň po tom, čo bola žaloba žalovanej doručená. Súd mal preukázané, že právny predchodca žalobcu zosplatnil poskytnutú pôžičku listom zo dňa 25.5.2016, v ktorom žiadal uvedenú sumu uhradiť po doručení oznámenia, avšak dôkaz o doručení tohto listu žalovanej zo strany žalobcu súdu doložený nebol. Žaloba bola žalovanej doručená dňa 22.7.2019, nasledujúcim dňom, t.j. 23.7.2019 sa žalovaná dostala do omeškania.

49. Výška základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 5.3.2019 bola 0 % úrok z omeškania v sadzbe 5 %.

50. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi úroky z omeškania v sadzbe 5 % ročne od 23.7.2019 do zaplatenia z priznanej sumy a zvyšok žalobcom uplatneného nároku zamietol ako nedôvodný.

51. Súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu v lehote stanovenej v § 232 ods. 3 veta prvá CSP, t.j. v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, keďže na určenie dlhšej lehoty na zaplatenie, či na povolenie splácať ju v splátkach nebol podaný návrh a nebol by na to ani zákonný dôvod, a to najmä vzhľadom na dĺžku omeškania žalovanej pre ktorú by povolenie ďalšieho odkladu úhrady dlžnej sumy zjavne odporovalo zásade spravodlivej a účinnej ochrany práv v zmysle článku 2 ods. 1 CSP. Uvedené však žalovanej nebráni, aby sa v prípade, že by prisúdenú sumu chcela splácať v splátkach, obrátila s takouto žiadosťou priamo na žalobcu.

Trovy konania

52. Podľa § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

53. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

54. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

55. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

56. V časti v ktorej bolo konanie zastavené t.j. v sume 1, 20 eur podľa názoru súdu žalobca z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania späťvzatím návrhu, preto je povinný protistrane nahradiť trovy konania, čo je de facto neúspech v spore. Vo veci samej o trovách konania súd rozhodol podľa zásady úspechu.

57. Pri žalovanej sume 274,62 eur bol úspech žalobcu vo výške 116,55 eur, z dôvodu späťvzatia bolo konanie zastavené v sume 1,20 eur, t.j. iba v nepatrných časti nákladov súvisiacich s vymáhaním pohľadávky/, čo je 42,44 % úspešnosť a úspech žalovanej vo výške 158,07 eur čo je 57,56 % úspešnosť. Z uvedeného vyplýva, že úspech žalovanej v spore prevyšoval úspech žalobcu o 15,12 %, žalovaná si však žiadne trovy konania neuplatnila ani sa k žalobe nevyjadřila, preto súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77.

V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 (§ 360 ods. 1, 2 CSP). Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods. 1 CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Podľa § 1 zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony Lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú.

Podľa § 2 ods. 1 citovaného zákona ustanovenie § 1 písm. a) platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní, v trestnom konaní to platí len o lehote na podanie opravného prostriedku pre obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu.